Ч. 149. Четвер 20 (7) липня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Положене на Угорщинї. — Події в Росиї і росийско-японьска війна. — Здогадочні японьскі условя мира. — Японцї на Сахалїнї. — Сензацийна чутка з Ільдіз-Кіоску. — З Македониї.

З вчерашної депешi знаємо вже, що сполучена угорска опозиция постановила оголосити подрібну заяву о своїм становищи і що виготовленє тої заяви поручила окремому комітетови. Здає ся однак, що на тій заяві не скінчить ся, бо давні ексцеленциї і їх союзники зачинають вже на добре ширити революцию, хоч поки що ще не кроваву. Так доносять з Будапешту: На оногдашних надзвичайних загальних зборах міского пештеньского комітату відчитано рескрипт президента міністрів бар. Феєрварі'го в справі іменованя нового кабінету і ухвалено єму одноголосно вотум недовіря. На внесенє члена палати панів бар. Проная принято до відомости ухвалу сойму з дня 21 червня в справі відновленя рекрутів і непобираня податку.

Чи буде в Росиї конституция чи не буде? На дармо силував би ся хтось дати на се питанє катеґоричну відповідь. Справа ся, як здає ся, не так борзо порішить ся а поки що можна сконстатувати лиш такі прояви, як з одної сторони значна часть росийскої суспільности без ріжниці народности домагає ся конституциї, так з другої сторони цар і єго дорадники готові би згодити ся лиш на якусь репрезентацию народу, котра би була, так сказати би, машиною до киваня головою на все, що постановила би все ще всемогуча росийска бюрократия. Цар, кажуть, готов скликати державну думу і вже мав в тій цїли їхати до Москви, але убитє Шувалова тому перешкодило. Тепер розійшлась знову чутка, що цар має приїхати до Москви дня 12 серпня яко в день уродин наслїдника престола, але суть круги, котрі таки стараються ся наклонити єго, щоби він навіть не дозволив скликати заступників народу, бо они тепер в виду того, що вже мають розпочати ся мирові переговори, навіть непотрібні; вже не треба буде рішати, чи вести війну дальше чи нї. Кажуть однак, що вдовиця по убитім вел. кн. Серґію просила свою сестру царицю, щоби она ужила всего свого впливу і старала ся наклонити царя до того, щоби він не зволїкав скликаня репрезентантів народу.

На манджурскім поли війни спокійно; але мимо того, що лагодять ся мирові переговори, нема майже надії, щоби війна закінчила ся і длятого можна тут сподївати ся кождої хвилї офензиви. Поки що стоять обі армії фронтом на 200 кільометрів довгим до себе; обома крилами віддалені від себе може на яких 40 кільометрів а в центрум підійшли до себе на 20 кільометрів. Росийска лїнія тягне ся від Пуцятієн над рікою Талієнго на заході аж до Тункоу над рікою Сантунго на всходї, а коло Чанцядян і Санцяфан стоять обі армії найблизше до себе. Отже скоро мирові переговори не доведуть до нічого, що здаєсь бути найпевнїйше, то коло Чанцядян можна буде сподївати ся головної битви. В Петербурзї, о скільно то знати з депеш, не мають великої надії на заключенє мира а то головно длятого, що припускають, що Японцї не відступлять від жаданя заплати воєнного відшкодованя. Говорять загально, що росийске правительство знає вже більше менше жаданя Японців, а ті суть слїдуючі: 1) Відступленє Сахалїна; — 2) розваленє фортів у Владивостоцї: — 3) відданє Манджуриї Хинї з виимкою півострова Ляотун, котрий лишить ся при Японії: — 4) признанє японьского протекторату в Кореї; — 5) японьска адміністрация зелїзницї Харбін-Порт Артур: — 6) заплата воєнного відшкодованя в сумі 3000 міліонів франків.

Поки що однак Японцї забрали ся на добре до господарки на Сахалїнї і заняли вже цїлу полудневу половину острова. Японцї висадили на острів 14.000 войска всїлякого ору-

---

3)

Пригоди Доктора Гольмса.

Оповіданя тайного аґента.

(З англійского — Конана Дойля)

(Дальше).

— Що, ти може хотів би мене позбути ся? — сказав тепер влізливець і поступив ся кроком дальше та вдарив рукою об рушницю.— Я тебе знаю! Я вже давно чув про тебе. Ти Гольмс, той нюхач!

Гольмс усьміхнув ся.

— Гольмс той всевідущий мудрагель!

Лице мого приятеля ставало щораз веселїйше.

— Гольмс, той ґенерал шпіцлїв кримінальної поліциї!

Гольмс засьміяв ся тепер на весь голос.

— З Вас дуже веселий собі чоловік, — сказав він. — Коли виходите, то замикайте двері за собою, бо таки направді тягне.

— Насамперед скажу своє, а відтак піду. Не гадай собі, що будеш пхати ніс в мої справи. — Моя пасербиця була тут — я то знаю, бо я ішов слїд за нею! Не раджу нікому лїзти менї в дорогу! Дивись, коли хочеш видїти! — При сих словах прискочив до печи, вхопив гачок і зігнув єго вдвоє своїми величезними смаглявими руками.

— Диви ся лиш, щоби ти не попав ся в мої руки! — крикнув він до мого приятеля, а при тім кинув зігнений гачок знову під піч і вийшов.

— Ну, любенький же то собі чоловічок — сказав Гольмс сьміючись. — Я, що правда, не такий лабатий як він, але як би він був тут ще хвильку задержав ся, то я був би єму показав, що й у мене руки не слабші від єго. — При сих словах взяв він сталевий гачок і відразу розігнув єго знову.

— Подумай собі, що то за безличний чоловік! Він рівнає мене з кримінальною поліциєю. Та нехай; я би лиш рад, щоби тота женщина, що віддала ся в нашу опіку, не мусїла відпокутувати за то, що була так неосторожна і зрадила себе тому ворогови. А тепер, Ватзоне, кажемо принести собі снїданє а відтак піду до судової реґістратури, де постараю ся о кілька дат, котрі могли би нам придати ся в сїй справі.

Була може перша година, коли Гольмс вернув назад. Він держав в руці папір, що був цїлий записаний і вкритий якимись рисунками.

— Я казав показати собі послїдню волю позіставниці — сказав він. Щоби докладно зрозуміти, що она хотїла постановити в своїй послїдній волі, мусів я обчислити теперішну вартість посїлости ґрунтової, о котру розходить ся. Цїлий прихід, котрий в часї єї смерти виносив мало що менше як одинайцять соток фунтів, дає тепер в наслїдок того, що цїна ґрунтів упала, що найбільше ще сїмсот пятьдесять фунтів. Але кожда донька в тім случаю, коли би віддала ся, має право жадати двіста пятьдесять фунтів ренти. Єсть отже річ очевидна, що коли би обі доньки віддали ся, то з цїлого паньства дуже мало би остало ся, ба навіть по вивінованю одної доньки мав би він вже значну страту. Отже я добре використав моє передполуднє, бо маю тепер доказ в руках, що єму мусїло все на тім залежати, щоби до того недопустити. А тепер, Ватзоне, не будемо в сїй справі більше тратити часу, тим менше, коли старий знюхав, що ми займаємо ся єго справою. Отже коли ти готов, то возьмемо собі фіакра до двірця Ватерльо. Я був би тобі також дуже вдячний, як би взяв з собою і свій револьвер. З тим можна ще найліпше дати собі раду з такими панками, що зганають в двоє сталеві гачки. Коли ще заберемо з собою і нічне одінє, то гадаю, що будемо вже все мати, чого нам потреба.

На двірци застали ми щасливо поїзд, що відходить до Лєдергід, а коли ми там приїхали, то наймили собі в господі візок і поїхали ним чотири чи пять миль хорошими сторонами округа Сарре. День був прекрасний, сонце сьвітило ясно а на небі не було анї одної хмарки. Дерева і корчі при дорозї сьвітили ся молоденькою зеленю, а весь воздух був наповнений осьвіжаючим запахом вохкої ріллї. Я бодай сам про себе відчував дуже ту якусь свого рода противоложність межи сим любим образом весни а тою несамовитою задачею, яка нас ждала. Гольмс насунувши капелюх глубоко на очи і заложивши руки, сидів з похиленою головою та чогось дуже був задумав ся. Нараз кинув ся, поклепав мене по плечи та показав почерез сіножати. — Глянь он там!— сказав він.

жия під командою ґен. Такмаучі. Місточко Корсаковск, де була найсильнійша росийска залога, зрівнане вже з землею. Богато жителів повтікало в гори, а тепер вертають назад, бо голод пре їх до того. Всі мужчини мають при собі карабіни і шаблї, але кажуть, що лиш длятого, щоби мали чим боронити ся від диких зьвірів. Японцї заняли також місцевости Владимиров і Бриїн. Дня 12 с. м. прийшло було межи Японцями а росийским войском до битви, в котрій Японцї взяли 80 Росиян в неволю, забрали їм 4 польні пушки і один карабін машиновий, велику масу муніциї та один повен всего добра маґазин. Росияни ставили в густім лїсї 5 миль на захід від Владимирова завзятий опір, але остаточно мусїли уступити, стративши 150 в убитих і ранених. Росийскій залозї на Сахалїнї не позістане нїчого як лиш капітулювати, бо не може з острова виїхати і мусїла би хиба в неприступних лїсах гинути з голоду. Японцї взяли ся вже ставити польну зелїзницю на острові і звезли вже весь потрібний на то материял.

Сензацийну вість одержали берлиньскі ґазети з Константинополя. До „Lokalanzeiger-a“ доносять іменно, що з султаньскої резиденциї в Ілдіз-Кіоску розійшла ся чутка, котра з великою певностию доказує, що султан щораз більше нездужає і дуже часто дістає нападів глубокого омлїня. Але чутка, мов би брат султана і наслїдник престола Решад занедужав, єсть неправдива. Він здоров, але здає ся, що якась двірска партия завела інтриґу против него і его приятелї вже побоюють ся, щоби хтось не зробив єму смерть.

В Македониї все ще нема спокою. Болгарскі і грецкі ворохобники не допускають в краю до нїякого ладу. Від марта с. р. до перших днів липня убили Болгари в македоньских вілястах 44 Греків і 79 Сербів, а крім того взяли в неволю 83 Греків і 4 Сербів. Перед кількома днями установила македоньска орґанізация комісию з осїдком в Монастири, котра, зложена з 7 професорів, має уложити граматику македоньскої мови. За основу тої граматики має бути взятий монастирский договір. Комісия взиває тепер учителїв славяньских шкіл, щоби они замість болгарскої і сербскої мови учили македоньскої. Небавком появлять ся підручники а тодї орґанізация закаже уживати болгарскої і сербскої мови в македоньских школах.

Новинки.

Львів, дня 19 липня 1905.

— **Іменованя.** П. Петро Скобельский, професор академічної (рускої) ґімназиї у Львові іменований консерватором секциї III. (для руских архівалїй) для политичних повітів: Бібрка, Богородчани, Борщів, Бучач, Чортків, Долина, Дрогобич, Городенка, Гусятин, Калуш, Коломия, Косів, Надвірна, Печенїжин, Підгайцї, Рогатин, Рудки, Самбір, Скалат, Снятин, Станиславів, Старий Самбір, Стрий, Товмач, Теребовля, Турка, Залїщики і Жидачів — на 5 лїт — Іван Обертиньский, укінчений слухач прав іменований концептовим практикантом для галицкої дирекциї почт і телеґрафів.

— **Кіцманьска ґімназия** числила з кінцем сего шкільного року у двох відділах 90 учеників клясифікованих. З них одержало 17 першу клясу з відзначенем, 50 першу, 13 другу, а 1 трету клясу, а 9-ом позволено повторити іспит з одного предмету по вакациях. Вислїд клясифікациї можна назвати дуже добрим, бо перепало всего лиш 15·5%.

— **На будову руского театру у Львові** зложено в червни с. р. 3.984·29 К. Разом зложено на ту цїль 153.671·30 К.

— **В дорогу до північного бігуна** вибрав ся з Ню-Йорку дня 4 с. м. звістний подорожник Пірі (Peary) на пароходї „Розвельт“ в тім намірі, щоби конче дістати ся аж до самого бігуна. Пірі їздив вже нераз на далеку північ і має надїю, що намір его єму удасть ся. Разом з ним поїхало також 70 молодих моряків, его жінка і 12-лїтна донька. Корабель, котрим Пірі поплив, есть 168 м. довгий, іде 16 стіп глубоко у воду і робить пересічно 10 морских миль на годину. Пірі попливе насамперед Сундом Смайса, на розї Сабіне лишить запаси поживи і попливе звідтам в дальшу дорогу. Жінка і донька лишать ся в Ґрант Ленд, а Пірі поїде звідси зі своїми людьми санками до бігуна.

— **Крадежі яких мало.** Не дивота, що в Росиї перевертає ся тепер все до гори ногами, бо доси вся господарка державна опирала ся лиш на злодіях і крадежи публичного майна. Можна майже сказати, що чим висший був доси який достойник, тим більший був з него злодій. Що в послїдних часах викрито в ріжних сторонах Росиї великі спроневіреня і грубі крадежі публичного майна у всїляких державних інституциях, се звістно загально, а до їх великого ряду приходить тепер нова „маленька“ крадїж, про котру доносять „Петерб. Ведомості“ і „Нов. Время“. В петербургскім порті зложив на імя начальника порту якийсь робітник письменну заяву, в котрій подає до відомости, що портові робітники виготовляли через кілька лїт всїлякі приватні роботи з правительственного або як в Росиї кажуть з „казьонного“ материялу. Таким способом побудовано в послїдних роках в Павловску три віллї, кожда вартости 80.000 рублїв (200.000 К), на приватних кораблях „Сінач“ і „Геркулес“ виконано корабельні роботи з правительственного материялу і за державні гроші, деякі начальники казали собі поробити всїлякі меблї і т. п. Тепер розведено слїдство і внаслїдок того арештовано старшого будівничого корабельного, одного указателя і десятника. Крім того що уживано робітників портових до приватних робіт, показав ся ще й величезний брак деревляного материялу.

— **Гологірский мантїй.** Мехель Боґнер з Гологір був видко того погляду, що не „на село людий дурити“ але до великого міста, отже й взяв ся на спосіб: привіз оногди до Львова до міскої різницї пятнайцять телят, котрі насамперед поналивав водою, щоби більше важили. Штука однак єму не удала ся, бо управа різницї віддала мантїя поліциї до укараня за обманьство і мучене зьвірят.

По невеличкім горбі тягнув ся там густий парк, що в горі припирав до лїска. З посеред тої гущавини виставав старий дах паньского двора.

— Чи то Сток Моран? — спитав він.

— Так, пане; то дім Дра Ґрімсбі Райльста — відповів візник.

— Там тепер як-раз будують — сказав на то Гольмс — нам туди дорога.

— Онтам видко село — говорив візник дальше, показуючи на купку дахів, що виднїли ся недалеко на ліво; — але коли Вам треба, то переконаєте ся, що борше там будете, коли підете сюди в гору а відтак возьметесь стежкою почерез поля. Як-раз онтам, де іде тота панї.

— А тота панї, як менї здає ся, то панна Стонер — запримітив Гольмс, прислонюючи собі очи рукою. — Таки може добре зробимо, коли послухаємо Вашої ради.

Ми злїзли з воза, заплатили за дорогу і візок покотив ся назад до Ледерґгід.

Коли ми лїзли стежкою в гору, каже Гольмс до мене: Я уважав за відповідне вмовити в того хлопчиска, що ми ідемо нїби то задля будови або в якімсь иншім інтересі, бо може тим способом уникнено непотрібної чутки.

— Добрий день, панно Стонер; а видите, що ми додержали слова.

Панна Стонер прибігла урадована до нас.— Я вже так нетерпеливо Вас дожидала — відозвала ся она, стискаючи нам руки. — Знаменито склало ся. Вітчим вибрав ся до Льондону і ледви чи перед вечером верне.

— А ми тимчасом мали приятність познакомити ся з паном доктором — відповів Гольмс і кількома словами розповів їй нашу з ним пригоду.

Она почувши то, поблїдла як стїна. — Господи сьвятий! — сказала она — то він ходив слїдом за мною!

— Так мабуть робив.

— Він такий хитрий, що не знаю, коли я від него безпечна. Що він скаже, коли верне домів?

— Нехай лиш стереже ся, бо може переконає ся, що ще хитріший его слїдить. А Ви сеї ночи не замикайте ся перед ним. Коли би він лютив ся, то ми зараз вивеземо Вас до Вашої тїтки в Гарро. Але тепер треба нам по можности користати з часу, отже ведїть нас зараз до тих комнат, котрі хочемо оглянути.

Будинок із сїрого тесового каміня порослого мохом складав ся із середної високої части, від котрої з обох боків розходили ся вигнуті мов клїщі крила. В однім з тих крил були вікна повибивані і позакладані дошками, а криша була по части запала ся — образ упадку. Середна часть будинку знаходила ся вже в трохи лїпшім станї, а праве крило робило в порівнаню враженє нового а по заслонах за вікнами і синім димі, що піднимав ся з коминів, можна було пізнати, що тут живе якась родина. З переду на кінци одного крила було уставлене рештованє і стеля була пробита; але якогось робітника під ту пору нїгде не було видко. Гольмс походжав поволи на зле удержанім подвірю і роздивляв ся дуже докладно по вікнах знадворку.

— Отсе вікно мабуть від Вашої давної спальнї, середне від спальнї Вашої сестри а послїдне коло самої середної части будинку то від спальнї Дра Райльота.

— Зовсїм так як кажете, але тепер сплю в середній комнатї.

— Мабуть задля будівельних робіт. Впрочім не здає ся менї, як би тут знадворку була якась конечна потреба направи.

— Таки й не було потреби. Менї здає ся, що то лиш умисно длятого, щоби мене вигнати з моєї комнати.

— Та й то може дуже легко бути. А по другім боцї сего вузкого круга іде коритар, на котрий виходять всї три комнати? Очевидно, що й там суть вікна.

— А вже-ж, але які маленькі, що чоловік не міг би через них перелїзти.

— Отже коли Ви і Ваша сестра замикали комнати на ніч, то звідтам не міг до них нїхто добути ся. Може би Ви були тепер так добрі і замкнули віконницї від своєї комнати.

Панна Стонер зробила так а Гольмс оглянув їх добре насамперед крізь отворене вікно; відтак пробовав виважити віконницю всїлякими способами, але все надармо. Не було нїгде нї найменшої щелинки, в котру би можна хоч би приміром якийсь ніж вложити, щоби штабу підважити. Відтак оглянув він завіси, але й ті були з міцного зелїза і держали ся добре в масивнім мурі. — Гм — сказав він потираючи собі трохи заклопотаний бороду — то таки не зовсїм так, як я собі гадав. Тут не міг дістати ся нїякий чоловік, скоро віконницї були замкнені. Ну, побачимо; річ розʼяснить ся може, скоро роздивимо ся в серединї.

Малими бічними дверми виходило ся на побілений коритар, на котрий виходили всї три спальнї. Саму крайну не хотів Гольмс видїти і длятого пішли ми до середної, в котрій панна Стонер тепер спала, а в котрій померла була еї сестра. Було то маленьке привітне місце з низькою стелею і великим коминком, який можна ще иноді побачити по старих дворах на селї. В однім кутї стояла оріхова комода, в другім вузке, білою капою накрите ліжко і тоалєтка по лївій руцї від вікна. Тоті меблї творили разом з двома виплїтаними кріслами і чотирогранним ковром на серединї цїлу знадобу. Поміст і деревляне виложенє стїн складали ся з брунатних, сточених червом дубових дощок, котрі вже такі були старі і чорні, що видко, походили мабуть ще з тих часів, коли той будинок поставлено. Гольмс посунув собі крісло в один кут і став звідтам розглядати ся як найдокладнійше по цїлій комнатї.

— А то куди іде той дзвінок? — спитав він наконець і показав на грубе тягило від

— **Девять людий і двайцять псів покусаних скаженим псом.** В моравскім місточку Будишовиці настав був минувшого понеділка страшенний переполох. Улицями міста біг якийсь чорний пудель і кусав всїх, хто лиш єму станув в дорозї. Остаточно удало ся якомусь чоловікови застрілити небезпечного пса добре вимірением вистрілом. Ветеринарийно-полїцийна обдукция показала, що пес дїйстно був скажений. Отже власти повишукували всїх тих, котрих пес покусав і показало ся, що їх було: осьмеро дїтий і один дорослий. Всїх покусаних відставлено до Відня до шпиталю. Опісля місцеві власти вислїдили ще, що той пудель покусав аж двайцять псів; всї ті пси половлено і знищено.

— **Нещаслива пригода.** З Жовкви доносять, що підчас вправ 4 полку уланів з нагоди приїзду команданта корпуса ґен. Фідлер зі Львова, ритмайстер Фрелїх упав так нещасливо з коня, що впаслїдок потрясеня мозку номер в дорозї до шпиталя.

† **Померли:** Анна з Зафіовских Дольницка, вдова по бл. п. раднику дирекциї скарбу, Миколаю, упокоїла ся по тяжкій недузї вчера рано, в 48-ім роцї житя, у Львові, під ч. 1 ул. Стрийска. Похорон відбуде ся в четвер, о год. 5-ій пополудни, на кладовище Личаківске.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 18 липня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·50 до 7·80; жито 5·75 до 6·—; овес 7·— до 7·15; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6·25 до 6·50; ріпак 10·50 до 10·75; льнянка —·— до —·— горох до варення 7·50 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 6·75 до 7·—; гречка —.— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо 75·— до 78·—; конюшина червона 45·— до 60·—; конюшина біла 50·— до 60·—; конюшина шведска 45·— до 65·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 19 липня. Цісар санкционував ухвалений галицким соймом краєвим проєкт закона що до зміни §§. 19 і 42 закона о репрезентациї повітовій.

Карльсбад 19 липня. Приїхав тут вчера по полудни президент міністрів др. Ґавч на курацию.

Ґенуа 19 липня. Князь і княгиня Арісуґава з Японії приїхали тут вчера кораблем „Пруси". Їх повитав японьский консуль, а відтак оглядали они місто. Нинї рано виїхали назад до Японії.

Льондон 19 липня. „Standart" доносить з Шанґаю: На приказ хіньского цїсаря виїзджає князь Цуїці разом з 6 віцепрезидентами ріжних властий за границю в цїли студіованя заграничних системів політичних.

Петербург 19 липня. Шеф штабу маринарки заперечує розширену за границею чутку, мов би на лїнєвім корабли „Імператор Алєксандер II." вибух бунт моряків і заявляє, що вість та єсть зовсїм видумана.

Гельзинґфорс 19 липня. Бюро Ріцава доносить: Шефом департаменту справедливости сенату іменований ґубернатор в Або Лянґ; ґубернатором в Або ґенеральний директор мит Борґенстрим; ґубернатором у Виборзї іменований бар. Медеш з Херзона; бурмістром у Гельзинґфорсї став знову Гартман.

Льондон 19 липня. До „Daily Telegr." доносять з Токіо: Ґазети доносять, що японьска армія висїла на беріг на півночи від Владивостока. Росияни заскочені несподївано не можуть перешкодити походови Японців. Небавком буде Владивосток зовсїм замкнений.

Токіо 19 липня. (Бюро Райтера). Адмірал Камімура телеґрафує: Дня 18 липня острілювала японьска фльотилля контрторпедовців з успіхом російскі позициї на північно-всхіднім побережу Кореї. Росийска артилерия острілювала фльотиллю також, але без успіху і мусїла уступити ся.

Ц. к. Рада шк. краєва припоручила слїдуючі книжочки руского товариства педаґоґічного у Львові:

I. Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч 26. Наші звірята 80 сот.

II. Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Звіринець 20 с. — Ч. 9. Гостинець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Звірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелі дїтий 1·20 К.

III. Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 58. Казки народні ч. I. бр. 50 с., опр. 64 с. — Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44. — Ч. 64. Робінзон Чайченко бр. 80 с., опр. 1·20 К. — Ч. 109. Робінзон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

IV. Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с, опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. — 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збіточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів: Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с.

V. Книжки для молодїжи шкіл виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95. Шекспір в повістках бр. 30 с. опр. 60 с.

дзвінка, що звисало коло постелі, так що кутас спочивав на подушцї.

— До комнати господині.

— Здає ся, що оно новійше як вся знадоба.

— А вжеж, бо єго лише що перед кількома роками там причіплено.

— Мабуть на жаданє Вашої сестри?

— Нї; о скілько знаю, то она єго не уживала. Ми привикли були все самі собі приносити, що нам було потреба.

— Ну, коли так, то й не потреба було причіпляти так красне тягило. Позвольте, що я тепер розгляну ся кілька хвиль тут по земли. По сих словах поклав ся він з люпою в руцї на землю і почав сувати ся борзо то сюди то туди, щоби розслїдити докладно шпари між дошками. Відтак оглянув ще дуже докладно цїле деревляне виложенє стїн. Наконець приступив до постелї і придивляв ся їй довший час, підчас коли рівночасно водив очима то в гору, то в долину по стїнах. Наконець вхопив за тягило від дзвінка і сїпнув ним з цїлої сили.

— Ну, таже то діравий оріх! — сказав він.

— Чи не дзвонить?

— Нї, навіть нема там дрота, котрий би йшов до дзвінка. То цікава річ. Подивіть ся, тягило причіплене до якогось гака як раз по над онтою маленькою діркою.

— А то дивна річ! Менї то ніколи не впало в очи.

— То дуже дивно! — замуркотїв Гольме і потягнув ще раз за тягило. — Деякі річи в сїй комнатї дїйстно дуже дивні. Так на примір мусїв той будівничий бути якийсь дурнуватий, що зробив дірку на воздух в стїні до сусїдної комнати замість на двір.

— Тота дірка також з новійших часів — запримітила панна.

— Чи може зроблено єї рівночасно з тягилом до дзвоненя?

— А вжеж, тоді пороблено всїлякі малі зміни.

— Ну, на всякий случай то замітні зміни — тягило до дзвоненя, що не тягне за дзвінок, дірка на воздух, що не впускає сьвіжого воздуха. Коли позволите, панно Стонер, то підемо ще оглянути комнату доктора Райльота.

Ся комната була більша як попередна, але так само просто уряджена. Полеве ліжко, мала деревляна полична на книжки, по найбільшій части лїкарского змісту, крісло з опиралом коло ліжка, простий деревляний столець під стїною, круглий стіл і велика зелїзна шафа безпечности впадали передовсїм в очи. Гольме перейшов ся поволи по комнатї і оглянув один предмет за другим як найуважнїйше.

— А тут що? — спитав він, запукавши в зелїзну шафу.

— Якісь папери і письма мого вітчима.

— О! То ви вже там заглядали?

— Лиш одиноденький раз перед кількома роками. О скілько собі пригадую, не було там більше нічого лиш самі папери.

— А може там єсть якась кітка?

— Нї! — Звідки Вам прийшло то на гадку.

— Ну, подивіть ся тут! — При сих словах здоймив він малу мисочку з молоком, що стояла на шафі.

— Нї; ми не держимо котів. Але в домі єсть самиця тигра і павіян.

— А — так! Таже самиця тигра то також нічо иншого як лиш велика кітка, хоч, що правда, для неї була би мисочка молока за мало. А тепер хотїв би я ще одно знати. — Скававши то, вкляк він перед деревляним стільцем і став єму дуже уважно придивляти ся.

— Дякую. Я ніби вже всему придивив ся, сказав він, встаючи і ховаючи свою люпу. — Галльо! Ось виджу ще щось цікавого.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).